

skee, og da der ogsaa her i Folkethinget, saavibt jeg troer, sættes stor Priis paa, at det ikke skal staae hen som ubestemt, som Noget, man stiller op, magtet man veed, at det ikke lader sig gennemføre, saa forekommer det mig, at man maatte forlange, at Forslaget i saa Henseende fremtraadte i en bestemtere og klarere Skikkelse, der kunde sikke dets Gjennemførelse. — Med Hensyn til det under Nr. 7 stillede Endringsforslag, der er det andet, som her kan komme i Betragtning, da forekommer det mig, at det i det Mindste, for at jeg kunde tænke mig det i en endelig Skikkelse, maatte gjøre den Opoffrelse med Hensyn til den sydlige Deel af Linien, at den sjernebe sig fra Vest og gif noget mere mod Ost, saa at den i den Henseende fulgte Forslaget under Nr. 3. Men naar vi fastholde, at vi bøv anlægge vor Bane saaledes, at den bringer de forskjellige Landsdele nærmest muligt til hinanden, at den ikke bringer det ihjvste Marked for langt bort fra Hamborg, at den søger til de frugtbare, meest befolkede Egne, at den søger hen, hvor der er store Ansamlinger af Menneffer, der kunne give Banen Næring, og at man endelig skal søge ikke i ubestemte Udtryk, men ved et bestemt Forslag at drage Gudenaadalen med ind i Systemet, saa reiser der sig ved disse Forslag for mig det ikke lidet tvivlsomme Spørgsmaal, om den Maade, hvorpaa disse forskjellige Hensyn søges tilfredsstillende, vil være den hensigtsmæssigste, den billigste. Jeg troer, at der er saa store Vanstueligheder ved fra Horsens at komme ind i Gudenaadalen, at vi med den samme Udgift kunne gaae den lige Linie fra Horsens til Aarhus, hvorved vi forbandt Gudenaabekkenet med det hele Jernbanesystem. Naar nu Forsamlingen ved de forskjellige Afstemninger har viist, hvad Veien vil gaae, forekommer det mig, at dette Spørgsmaal ved Sagens næste Behandling maa være Gjenstand for vore Forhandlinger, ligesom det fra min Side ind til den Tid vil være Gjenstand for Underfølgelse.

Der er et Punkt, som jeg allerede tidligere har nævnt, men som jeg nu maa tillade mig at gjentage, og det er det militære Hensyn. Naar en Tjende rykker op i Sylland, maa det jo nemlig have sin Fordeel, at han maa passere Jernbanen under vor Fæstnings Kanoner. Jeg vil altsaa ikke have Noget at erindre imod, hverken at det under Nr. 3 eller det under Nr. 7 stillede Forslag bliver vedtaget, men med den udtrykkelige Betingelse og under den udtrykkelige Forudsætning, at man siden vil gaae ind paa en yderligere Omdannelse, hvorved de forskjellige af mig nævnte Hensyn kunne blive tilfredsstillende.

Det er et saa righoldigt Discussionsthema, at det vil være overordentlig vanskeligt paa engang at udtale sig om alle de forskjellige Endringsforslag, der ere stillede, og jeg skal derfor indskrænke mig til et Par Punkter. Det erede Udvalgs Fleertal har under Nr. 19 foreslaaet, at Beføstningen for Driftsmateriel nedsettes fra 40—50,000 Rb. til 40,000 Rb.; det kan jeg ikke godt gaae ind paa. Jeg vilde meget hellere foretrække det under Nr. 20 stillede Forslag, hvorefter Summen reent skal udelades, for derved at antyde, at man finder det temmelig høit, naar det bliver stillet hen mellem 40 og 50,000 Rb., og at man forventer, at man holder sig derunder. Naar Udvalgets Fleertal har foreslaaet at nedsette Summen til 40,000 Rb., saa troer jeg, der ligger en Misforstaaelse til Grund for dette Forslag. Det er ganske rigtigt, at det egentlige Driftsmateriel vil kunne anskaffes for 40,000 Rb. pr. Mil, ja, man behøver ikke engang at naa op til den Sum; men det er ikke alene til det egentlige Driftsmateriel, Pengene skulle bruges; der skal mange andre Ting til; der skal hele Inventariet paa Banen og Stationerne, der skal ligeledes Værkstedsmaskiner ved Hovedværkstederne; der er dernæst diverse Udgifter, der altid ere nødvendige ved Selskabets Dannelse, og endelig maa der være en Driftscapital pr. Mil.